

Fricz Tamás - "Mesterházy Gordon" és "Bajnai Attila"

2013 szeptember 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Miel?tt a kóbor apácákat sikerülne megtéveszteni a baloldalnak, sietve szeretném leszögezni: az MSZP és az Együtt 2014–PM pártszövetség megállapodása arról, hogy nem lesz közös miniszterelnök-jelöltjük, illetve nem lesz közös pártlista, csak közös egyéni jelöltek, nem végleges döntés.

Mert ami összetartozik, az össze is n?, el?bb vagy utóbb, de a választásokig biztosan.

Az el?z? heti megállapodás nem más, mint egy id?leges és kényszeredett válasz egy a baloldalon belül kínosan kiélez?dött testvérháborúra, id?leges megoldás arra, hogy az indulatok ne váljanak kezelhetetlenné a „családon belül".

Ezt a helyzetet nyilvánvalóan Bajnai váratlan, puccsszer? javaslata váltotta ki, aki a két miniszterelnökjelölt-jelölt kéthetes el?választási küzdelmére tett javaslatot, dönt?bíróként megjelölve a közvélemény-kutató intézeteket. A fellépéseiben, nyilatkozataiban és megjelenései során láthatóan egyre inkább elbizonytalanodó, ám szerepének alaptalan túlértékelésében egyre nagyobb magaslatokat elér? Bajnai javaslata világossá tette a szocialisták és Mesterházy számára, hogy ez az ember nem viccel. Bajnai úgy akar közös miniszterelnök-jelölt lenni a baloldalon, hogy pártja, majd a pártszövetsége október óta még csak meg sem közelítette a szocialista párt népszer?ségét egyetlen pillanatra sem.

Márpedig ez – egyébként teljes joggal – kiverte a biztosítékot Mesterházynál és a többi szocialistánál. Mit képzel magáról ez az ember, ki ez a felfújt hólyag, aki mögött álló pártszövetség lehet, hogy be sem kerül a parlamentbe a szocialisták segítsége nélkül, s mégis ? kíván lenni a leend? miniszterelnöke Magyarországnak?

Nos, ezért lépniük kellett, meg is tették: ha ekkora „nagy arc" Bajnai, akkor legyen külön lista, s boldoguljanak Gordonkáék a saját erejükb?l. Persze a közös célokat sem lehetett feladni, ezért maradtak a megegyezéses egyéni jelöltek, politológus nyelven szólva a „koordinált indulás" az egyéni kerületekben.

Ám látnunk kell: ez a f?leg a szocialisták indulatából megszületett megállapodás nem végleges. Két dolgot ugyanis ne feledjünk: egyfel?l azt, hogy még nyolc-kilenc hónap van a választásokig, a politikában ez pedig, f?leg kampány idején, nagyon-nagyon nagy id?, ennyi id? alatt kismillió esemény történhet, ami miatt ez a megállapodás amúgy is felborulhat. Másfel?l viszont – és ez a fontosabb –, a baloldal szerepl?i el?bb vagy utóbb ráébrednek arra, hogy jobb nekik, ha mégiscsak szoros együttm?ködésben, közös listán indulnak a választásokon. Ezzel ugyanis nyilvánvalóan megszabadítják a baloldali vagy „bizonytalan, rejt?zköd?" baloldali szavazókat a bonyolult döntések terhét?l és egyértelm?vé válik a politikai képlet.

Hiszen Magyarországon, mint látjuk, a konzervativizmus, a liberalizmus és a szociáldemokrácia után megteremt?dött a negyedik nagy ideológia, mely már nemzetközileg is terjed (lásd Charles Gátit, Cohn-Benditet, Reding asszonyt és ne soroljuk tovább), neve: antiorbánizmus. Az új ideológia általános lényege: Orbánt el kell zavarni a csudába (francba, fenébe – à la Mesterházy). Konkrétan az ideológia részleteir?l: Orbánt nagyon el kell zavarni!

Szóval ne essünk a nyeretlen kétévesség semmire nem jó szerepébe. Nem kell egy pillanatnyi megállapodásról negyvenoldalas tanulmányokat írni, órákat beszélni, mert aztán másnap kezdheti az ember az egészet elölr?l.

Sokkal hasznosabb, ha megértjük a magyar politika immáron 22-23 éves természetrajzát. S ha ezt tesszük, belátjuk: összen?, ami összetartozik. Vagyis: az MSZP és az Együtt 2014–PM végül mégis szövetségben fog indulni, s – ne legyen kétségünk – a Párbeszéd Magyarországért, Jávor, Karácsony és a többiek végül, „nehéz megfontolások” után „bölcs döntést” fognak hozni, azaz beolvadnak a Bajnai-pártba (reménykedve, hogy a 10 százalékkal szemben az 5 százalékos parlamenti küszöb talán mégiscsak elérhet?). Utóbbiak ezzel „fényesen bizonyítják” majd korábbi fogadkozásukat, hogy ?k teljesen „szuverének” és egyáltalán nem eszközök Bajnai és a mögötte álló körök kezeiben, ?ket „nem lehet megvenni”…

Aki látta el?z? hét péntek reggel az M1 Ma reggel cím? m?sorában azt a jelenetet, amikor a színfalak mögött Gyurcsány és Mesterházy szót váltott egymással, sokat megérthetett a „nagy ellentétek” természetéb?l. Suttogó, de roppant bizalmas egyeztetés zajlott a volt f?nök és a volt beosztott között arról, hogy mit hogyan kell tálalni a nyilvánosság felé. Íme, a nagy és félelmes ellentétek a baloldal egyes szerepl?i között. (Itt jegyzem meg zárójelben, hogy ett?l függetlenül Gyurcsány kett?s játékot játszik: valójában ez az érdekes ember még semmit nem adott fel, bármennyire is megdöbbent? ez már önmagában is. De minderr?l egy kés?bbi jegyzetben.)

Egyszóval jobb tájékozódásunk és a naivitás elkerülése végett mindig gondoljunk a valóságos és egyben szimbolikus színfalak mögé.

Fricz Tamás -mno.hu

Ajánló